

podrobneje predstavil Šentviško planoto, življenje v teh krajih in možnosti, ki jih ponuja pokrajina. Ob tej priložnosti so filatelisti pripravili spominsko dopisnico z uradnim spominskim žigom in filatelistično razstavo na pošti v Tolminu. Planinska skupina je

poskrbela za osebno znamko. V času srečanja je bilo odprto poštno okence, kjer je bilo možno nabaviti te posebne dopisnice z žigom in znamko. Vse dopisnice, ki so bile od tu tudi odposlane, so imele še nalepko "prenos pošte z zmajem". Kot ob

vseh večjih obletnicah Planinske skupine Nova Gorica je tudi tokrat pošto odpeljal večkratni državni prvak in poštar na pošti Grahovo ob Bači Ivan Brovč z zmajem in jo ob pristanku predal poštni uslužbenki, ki jo je potem po uradni poti poslala

naprej. Planinska skupina Pošte in Telekom je ob svoji 50-letnici izdala tudi zbornik. Spominske dopisnice in znamko ter jubilejni zbornik je možno dobiti na sedežu Planinske skupine Nova Gorica.

Darinka Gaberščik

V SPOMIN

Cveto Dobnik (1956–2012)

Cveto Dobnik, od katerega smo se poslovili na začetku poletja, je pustil neizbrisen pečat v delovanju Planinskega društva Prevalje, katerega član in aktivist je bil dolga leta. Gore

so ga privlačile že v mladih letih, ljubezen do njih pa je pozneje nadgradil z društveno dejavnostjo. Kako ji je bil predan, pove podatek, da je svojega sina Luko že ob rojstvu včlanil v matično planinsko društvo. Cveto Dobnik je postal član upravnega odbora prevaljskega PD v zgodnjih osemdesetih letih prejšnjega stoletja, ko so odbor precej pomladili, da bi še bolj razširili mladinsko dejavnost. Ta je zaživela tudi po njegovi zaslugi, saj se je priključil mladim Prevalčankam in Prevalčankam, ki so za osnovnošolce pripravljali planinske pohode v bližnje gore. Kasneje je postal tudi načelnik mladinskega odseka in se v naslednjih letih udeleževal predvsem kot organizator planinskih šol (vseh

skupaj je v dolgih letih svojega planinskega delovanja pripravil približno trideset) in planinski vodnik, saj je opravil tečaj za vodnika kategorij A in B. Še posebno so mu bili ljubi nočni zimski pohodi na Uršljo goro, ki se jih je večinoma tudi udeležil. Dobnik se je angažiral tudi pri gradnji prizidka planinskega doma na Uršlji gori in opravil precej več prostovoljnih delovnih ur, kot so si jih planinci zadali izvesti na vsakoletnih občinskih zbiorih med štiriletno gradnjo. Član UO je bil vse do leta 1999, ko je bil na občnem zboru izvoljen v nadzorni odbor, še vedno pa je bil tudi organizator planinske šole, v kateri so se zvrstile številne generacije prevaljske mladine. Kot planinski vodnik je sodeloval z mentorji in osnovni

šoli in vzgojiteljicami v vrtcu pri odkrivanju sveta narave otrokom, sodeloval pa je tudi pri vodenju izletov za odrasle. Leta 2003 je postal član častnega razsodišča PD Prevalje. Ob 90-letnici društva, ki so jo Prevalčani slavili pred tremi leti, ni bil več aktiven odbornik, je pa s svojim zavzetim delom nedvomno prispeval k trdnim temeljem društva, ki je izstopalo po številčnosti članstva in pestrosti delovanja, saj so prevaljski odborniki pripravili tudi številne izvirne dogodke. Cveto Dobnik je za svoje delo v PD Prevalje prejel bronasti, srebrni in zlati častni znak Planinske zveze Slovenije pa tudi posebno priznanje Koroškega medobčinskega odbora PD.

Planinsko društvo Prevalje

Jurij Čuk (1955–2012)

V soboto, 7. julija, smo se žal morali za vedno posloviti od našega prijatelja, znanca, planinskega vodnika in velikega planinca Jurija Čuka. Rodil se je 8. februarja 1955 v kmečki družini v Lomeh pri Črnem Vrhu nad Idrijo. Že kot otrok je spoznal vse bridkosti tega sveta in takoj dobro vedel, kaj

pomeni trdo delo. Osnovno šolo je obiskoval v Črnem Vrhu, kamor pa ga je vsak dan vodila dolga in naporna pot, zime so bile dolge in mrzle, poletja vroča, doma pa je čakalo še delo na kmetiji. A Jurij se za to ni zmenil, zanj ni bilo naloge, ki je ne bi opravil. Kot mlad fant se je zagledal v svojo bodočo življenjsko sopotnico Hermino in se preselil na južno stran njemu tako ljubega Javornika, kjer sta si ustvarila dom in družino. Zaposlen je bil v ajdovskem podjetju Lipa, kasneje pa pri GG Tolmin in takratnem TOK-u. Ob osamosvojitvi Slovenije si je omislil svoje podjetje, kjer je s pridom izkoriščal svoje znanje in delovne izkušnje. Bil je poznan kot dober miner, vse do zadnjega pa je skrbel za to, da so bile pozimi ceste v krajevni skupnosti zgledno splužene. Juriju ni bilo nikoli žal časa za njegove sosede, vaščane

in prijatelje. Kljub velikim obveznostim v službi pa je še vedno našel čas za svojo drugo največjo ljubezen – planine. Ko smo pred šestnajstimi leti ustanavljali planinsko društvo, sta bila z ženo Hermino glavna pobudnika za to. Takoj sta tudi požrtvovalno opravila tečaj za vodnika PZS in nas do danes varno vodila po naših in tujih gorah. Juriju so bili še posebno pri srcu Dolomiti in Karnijske Alpe, čeprav so ga planinske poti že od malega vodile predvsem po domačih hribih, ki jih je tako vzljubil. Za svoje delo v planinski organizaciji je bil nagrajen z bronastim in srebrnim častnim znakom PZS. Nagrade je jemal kot vzpodbudo za nadaljnje delo, a zahrbtna bolezen ga je mnogo prezgodaj iztrgala iz našega objema. Še nedolgo tega smo skupaj obiskovali hribe in gore, njegova jeklena volja ga je do zadnjega gnala

višje in višje, a žal se na koncu ni izšlo po njegovih in naših željah.

Jurij je bil priljubljen in dobrodošel povsod, kjer se je pojavil. Še pred kratkim nas je razveseljeval s svojo *frajtonarco* in neverjetno je bil vesel in ponosen na svojega vnuka, ki je zakorakal po njegovih stopinjah. S slovesom Jurija je nastala velika praznina in pogrešali ga bomo vsi, vendar ga bomo ohranili v lepem spominu. Še vedno bo z nami na planinskih poteh, pa čeprav bo v miru počival pod Križno goro, Svetim Duhom in ostalimi podkrajskimi vršaci, kamor je tako rad zahajal. Nam bodo ostali spomini na čudovite dni, ki smo jih skupaj preživeli. S ponosom bomo vsakomur lahko rekli, da je bil to naš človek, naš prijatelj in naš znanec.

Dušan Plesničar